

22003A0403(01)

3.4.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 86/23

PRILOG I.

PROTOKOL O IZMJENI MEĐUNARODNE KONVENCIJE O POJEDNOSTAVNENJU I USKLAĐIVANJU CARINSKIH POSTUPAKA**(Sastavljeno u Bruxellesu 26. lipnja 1999.)**

Ugovorne strane Međunarodne konvencije o pojednostavnjenju i usklađivanju carinskih postupaka (sastavljene u Kyotu 18. svibnja 1973., a na snazi od 25. rujna 1974.), u daljnjem tekstu „Konvencija”, osnovane pod pokroviteljstvom Vijeća za carinsku suradnju, u daljnjem tekstu „Vijeće”,

SMATRAJUĆI da se za postizanje ciljeva:

- uklanjanja razlika između carinskih postupaka i prakse kod ugovornih stranaka, koje mogu otežati međunarodnu trgovinu i ostale međunarodne razmjene,
- udovoljavanja potrebama međunarodne trgovine i carine zbog olakšavanja, pojednostavnjenja i usklađivanja carinskih postupaka i prakse,
- osiguranja odgovarajućih standarda carinskog nadzora, i
- pomaganja carinama da odgovore na velike promjene u poslovanju, te u administrativnim metodama i tehnikama, ova Konvencija mora izmijeniti,

SMATRAJUĆI također da izmijenjena Konvencija:

- mora osigurati da se osnovna načela takvog pojednostavnjenja i usklađivanja učine obveznima za ugovorne strane izmijenjene Konvencije,
- mora osigurati carinama učinkovite postupke potpomognute odgovarajućim i učinkovitim metodama kontrole, i
- može osigurati postizanje visokog stupnja pojednostavnjenja i usklađenja carinskih postupaka i prakse, što je i osnovni cilj Vijeća, te time dati veliki doprinos olakšavanju međunarodne trgovine,

SPORAZUMJELE SU SE:

Članak 1.

Preambula i članci Konvencije izmijenjeni su na način utvrđen u tekstu, sadržan u Dodatku I. ovoj Konvenciji.

Članak 2.

Prilozi Konvenciji zamijenjeni su Općim prilogom sadržanim u Dodatku II. te posebnim priložima, koji su sadržani u Dodatku III. ovoj Konvenciji.

Članak 3.

1. Svaka ugovorna strana Konvencije može izraziti svoje odobrenje da bude vezana ovim Protokolom, uključujući dodatke I. i II., i to:

- (a) njegovim potpisivanjem, bez rezerve ratifikacije;
- (b) polaganjem isprave o ratifikaciji nakon njegovog potpisivanja uz rezervu ratifikacije; ili
- (c) njegovom pristupanju.

2. Ovaj je Protokol otvoren za potpisivanje od strane ugovornih stranaka Konvencije do 30. lipnja 2000., u glavnom sjedištu Vijeća u Bruxellesu. Nakon tog će biti otvoren za njihovo pristupanje.

3. Ovaj Protokol, uključujući dodatke I. i II., stupa na snagu tri mjeseca nakon što ga 40 ugovornih strana potpiše bez rezerve ratifikacije ili položi svoju ispravu o ratifikaciji ili pristupu.

4. Nakon što 40 ugovornih strana izrazi svoje odobrenje da budu vezane ovim Protokolom u skladu sa stavkom 1., ugovorna strana Konvencije prihvaća izmjene Konvencije jedino tako da postane stranka ovog Protokola. Za takvu ugovornu stranu ovaj Protokol stupa na snagu tri mjeseca nakon njegovog potpisivanja bez rezerve ratifikacije, ili polaganja isprave o ratifikaciji ili pristupu.

Članak 4.

Svaka ugovorna strana Konvencije, nakon što izrazi svoje odobrenje da bude vezana ovim Protokolom, može prihvatiti bilo koji od posebnih priloga ili poglavlja sadržanih u Dodatku III. ovom Protokolu, te obavješćuje glavnog tajnika Vijeća o svom pristanku i preporučenim praksama, u odnosu na koje stavlja rezerve.

Članak 5.

Nakon stupanja na snagu ovog Protokola, glavni tajnik Vijeća više ne prihvaća nikakvu ispravu o ratifikaciji ili pristupu Konvenciji.

Članak 6.

U odnosima između stranaka ovaj Protokol sa svojim dodacima zamjenjuje Konvenciju.

Članak 7.

Glavni je tajnik Vijeća depozitar ovog Protokola i obavlja funkcije kako je predviđeno člankom 19., sadržanim u Dodatku I. ovom Protokolu.

Članak 8.

Ovaj je Protokol otvoren za potpisivanje od strane ugovornih strana Konvencije u glavnom sjedištu Vijeća u Bruxellesu od dana 26. lipnja 1999.

Članak 9.

U skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ovaj se Protokol i njegovi Dodaci registriraju u tajništvu Ujedinjenih naroda na zahtjev glavnog tajnika Vijeća.

U potvrdu toga, dolje potpisani, valjano ovlašteni za to, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u Bruxellesu, dvadeset i šestog dana mjeseca lipnja tisućudevetstoinadevedesetidevete godine, na engleskom i francuskom jeziku, s tim da su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom izvorniku koji će biti pohranjen kod glavnog tajnika Vijeća koji će ovjerene preslike dostaviti svim tijelima iz stavka 1. članka 8. Dodatka I. ovom Protokolu.

Dodatak I. Prilogu I.

MEĐUNARODNA KONVENCIJA O POJEDNOSTAVNENJU I USKLAĐIVANJU CARINSKIH POSTUPAKA

(kako je izmijenjena)

PREAMBULA

Ugovorne strane ove Konvencije, osnovane pod pokroviteljstvom Vijeća za carinsku suradnju,

NASTOJEĆI ukloniti razlike između carinskih postupaka i prakse ugovornih strana, koje mogu otežati međunarodnu trgovinu i ostale međunarodne razmjene,

ŽELEĆI učinkovito pridonijeti razvitku takve trgovine i razmjene pojednostavnjenjem i usklađivanjem carinskih postupaka i prakse, te podupiranjem međunarodne suradnje,

PRIMJEĆUJUĆI da se znatne povlastice olakšavanja međunarodne trgovine mogu postići bez ugrožavanja odgovarajućih standarda carinske kontrole,

PRIZNAJUĆI da se takvo pojednostavnjenje i usklađivanje posebice može postići primjenom sljedećih načela:

- provedbom programa usmjerenih na neprekidno osuvremenjivanje carinskih postupaka i prakse, a time i povećanje učinkovitosti i djelotvornosti,
- primjenjivanjem carinskih postupaka i propisa na predvidljiv, dosljedan i transparentan način,
- pružanjem svih potrebnih podataka u vezi s carinskim zakonima, propisima, upravnim uputama, postupcima i praksama zainteresiranim strankama,
- usvajanjem modernih tehnika kao što su upravljanje rizikom i knjigovodstvene kontrole, te uporabom informacijske tehnologije na najpraktičniji način,
- suradnjom, po potrebi, s drugim državnim tijelima, ostalim carinskim tijelima i trgovinskim zajednicama,
- provedbom odgovarajućih međunarodnih standarda,
- pružanjem lako dostupnih postupaka upravne i sudske revizije pogođenim strankama,

UVJERENE da bi međunarodni instrument koji sadržava gore navedene ciljeve i načela za koje se ugovorne strane obvezuju da će ih primjenjivati doveo do visokog stupnja pojednostavnjenja i usklađivanja carinskih postupaka i prakse, što je i osnovni cilj Vijeća za carinsku suradnju, te time dao značajni doprinos olakšavanju međunarodne trgovine,

SPORAZUMJELE SU SE:

POGLAVLJE I.

Definicije

Članak 1.

Za potrebe ove Konvencije:

- (a) pojam „norma” znači odredba čija se provedba smatra prijeko potrebnom za ostvarivanje usklađivanja i pojednostavnjenja carinskih postupaka i prakse;
- (b) pojam „prijelazna norma” znači norma iz Općeg priloga, za čiju je provedbu odobreno duže razdoblje;
- (c) pojam „preporučena praksa” znači odredba u posebnom prilogu, koja je priznata i prakse, čija se najšira moguća primjena smatra poželjnom;
- (d) pojam „nacionalno zakonodavstvo” znači zakoni i drugi propisi koje su uvela nadležna tijela ugovorne strane, a koje se primjenjuju na čitavom području ugovorne strane u pitanju, ili ugovori na snazi kojima je navedena strana vezana;
- (e) pojam „Opći prilog” znači skup odredaba primjenjivih na jedan ili više carinskih postupaka, te praksu navedenu u ovoj Konvenciji;
- (f) pojam „poseban prilog” znači skup odredaba primjenjivih na jedan ili više carinskih postupaka i prakse, navedenih u ovoj Konvenciji;
- (g) pojam „smjernice” znači skup objašnjenja odredaba Općeg priloga, posebnih priloga i poglavlja unutar njih, koja pokazuju moguće aktivnosti koje se trebaju slijediti prilikom primjene normi, prijelaznih normi i preporučene prakse, a posebice one koje opisuju najbolju praksu i preporučuju primjere većih pogodnosti;
- (h) pojam „Stalni tehnički odbor” znači Stalni tehnički odbor Vijeća;

(ij) pojam „Vijeće” znači organizacija uspostavljena Konvencijom kojom se osniva Vijeće za carinsku suradnju, sastavljenu u Bruxellesu 15. prosinca 1950.;

(k) pojam „carinska ili gospodarska unija” znači unija koju predstavljaju i koja je sastavljena od država, a koja je nadležna za usvajanje svojih vlastitih pravila koja su obvezujuća za te države s obzirom na pitanja uređena ovom Konvencijom, te koja je nadležna da donosi odluke, u skladu sa svojim unutarnjim postupcima, da potpiše, ratificira ili pristupi ovoj Konvenciji.

POGLAVLJE II.

PODRUČJE PRIMJENE I STRUKTURA

Područje primjene Konvencije

Članak 2.

Svaka se ugovorna strana obvezuje promicati pojednostavnjenje i usklađivanje carinskih postupaka, te u tu svrhu postupati sukladno odredbama ove Konvencije, njezinim normama, prijelaznim normama i preporučenoj praksi, navedenima u prilogu ovoj Konvenciji. Međutim, ugovornu stranu ništa ne priječi da odobri pogodnosti veće od onih ovdje predviđenih, te se svakoj ugovornoj strani preporučuje da odobri takve veće pogodnosti u što je moguće širem opsegu.

Članak 3.

Odredbes ove Konvencije ne sprečavaju primjenu nacionalnog zakonodavstva s obzirom na njegove zabrane ili ograničenja za robu koja podliježe carinskoj kontroli.

Struktura Konvencije

Članak 4.

1. Konvencija obuhvaća osnovni dio, Opći prilog i posebne priloge.

2. Opći prilog i svaki od posebnih priloga ovoj Konvenciji u načelu se sastoje od poglavlja koji razdjeljuju priloga i sadrže:

(a) definicije; i

(b) norme, od kojih su neke u Općem prilogu i prijelazne norme.

3. Svaki poseban prilog također sadrži preporučene prakse.

4. Uz svaki su prilog priložene smjernice, čiji tekstovi nisu obvezujući za ugovorne strane.

Članak 5.

Za potrebe ove Konvencije, svaki poseban prilog (prilozi) ili njegovo poglavlje (poglavlja), koji su obvezujući za ugovornu stranu, tumače se kao sastavni dio Konvencije, dok se u odnosu na tu ugovornu stranu smatra da svako pozivanje na Konvenciju također uključuje i pozivanje na prilog(e) ili poglavlje (poglavlja).

POGLAVLJE III.

UPRAVLJANJE KONVENCIJOM

Upravni odbor

Članak 6.

1. Osniva se Upravni odbor za razmatranje provedbe ove Konvencije, svih mjera potrebnih da bi se osiguralo njezino jednoobrazno tumačenje i primjena svih njezinih predloženih izmjena.

2. Ugovorne su strane članice Upravnog odbora.

3. Nadležna uprava bilo koje zasebne jedinice koja ispunjava uvjete da postane ugovorna strana ove Konvencije u skladu s odredbama članka 8. ili bilo koja članica Svjetske trgovinske organizacije, ima pravo prisustvovati sjednicama Upravnog odbora kao promatrač. Status i prava takvih promatrača utvrđuju se Odlukom Vijeća. Ranije spomenuta prava ne mogu se ostvarivati prije nego što Odluka stupi na snagu.

4. Upravni odbor može pozvati predstavnike međunarodnih vladinih i nevladinih organizacija da prisustvuju sjednicama Upravnog odbora kao promatrači.

5. Upravni odbor:

(a) preporučuje ugovornim strankama:

i. izmjene osnovnog dijela Konvencije;

ii. izmjene Općeg priloga, posebnih priloga i njihovih poglavlje, te uključivanje novih poglavlja u Opći prilog; i

iii. uključivanje novih posebnih priloga i novih poglavlja u posebne priloge;

(b) može odlučiti izmijeniti predložene prakse ili uključiti nove preporučene prakse u posebne priloge ili njihova poglavlja u skladu s člankom 16.;

(c) razmatra provedbu odredaba ove Konvencije u skladu s člankom 13. stavkom 4.;

(d) pregledava i ažurira smjernice;

(e) razmatra sva druga pitanja od značaja za ovu Konvenciju koja bi na nju mogla upućivati;

(f) obavještava Stalni tehnički odbor i Vijeće o svojim odlukama.

6. Nadležna uprava ugovornih strana dostavlja u skladu sa stavkom 5. točkama (a), (b), (c) ili (d) ovog članka glavnom tajniku Vijeća prijedloge i obrazloženja istih, zajedno sa svim zahtjevima za uključivanje pojedinih stavaka u dnevni red sjednica Upravnog odbora. Glavni tajnik Vijeća upoznaje s prijedlozima nadležne uprave ugovornih strana i promatrače navedene u stavcima 2., 3. i 4. ovog članka.

7. Upravni se odbor sastaje najmanje jednom godišnje. Predsjednika i potpredsjednika izabire jednom godišnje. Glavni tajnik Vijeća dostavlja pozivnice i nacrt dnevnog reda nadležnim upravama ugovornih strana i promatračima navedenima u stavku 2., 3. i 4. ovog članka najmanje šest tjedana prije sastanka Upravnog odbora.

8. U slučajevima kada se do odluke ne može doći jednoglasno, na Upravnom se odboru o predmetima odlučuje glasovanjem prisutnih ugovornih strana. Prijedlozi iz stavka 5. točaka (a), (b) ili (c) ovog članka odobravaju se dvotrećinskom većinom glasova. O svim ostalim pitanjima Upravni odbor odlučuje većinom glasova.

9. U slučaju primjene članka 8. stavka 5. ove Konvencije, carinske ili gospodarske unije koje su ugovorne strane imaju, u slučaju glasovanja, samo onaj broj glasova koji je jednak ukupnom broju glasova dodijeljenih njihovim članicama, koje su ugovorne strane.

10. Prije zatvaranja sjednice, Upravni odbor usvaja izvješće. To se izvješće prosljeđuje Vijeću, ugovornim stranama i promatračima spomenutima u stavku 2., 3. i 4. ovog članka.

11. U nedostatku odgovarajućih odredaba u ovom članku, primjenjuju se Pravila postupka Vijeća, ako Upravni odbor ne odluči drugačije.

Članak 7.

Za potrebe glasovanja u Upravnom odboru, o svakom se posebnom prilogu i svakom poglavlju posebnog priloga odvojeno glasuje.

- (a) Svaka ugovorna strana ima pravo glasovati u predmetima koji se odnose na tumačenje, primjenu ili izmjenu osnovnog dijela i Općeg priloga Konvencije.
- (b) O pitanjima u vezi s posebnim priložima ili poglavljima posebnih priloga koji su već na snazi, pravo glasa imaju samo one ugovorne strane koje su prihvatile taj poseban prilog ili njegovo poglavlje.
- (c) Svaka ugovorna strana ima pravo glasovati o nacrtima novih posebnih priloga ili novih poglavlja posebnih priloga.

POGLAVLJE IV.

UGOVORNA STRANA

Ratifikacija Konvencije

Članak 8.

1. Svaka članica Vijeća i svaka članica Ujedinjenih naroda ili njegovih specijaliziranih agencija može postati ugovorna strana ove Konvencije:

- (a) njezinim potpisivanjem, bez rezerve ratifikacije;
- (b) polaganjem isprave o ratifikaciji nakon njezinog potpisivanja uz rezervu ratifikacije; ili
- (c) njezinom pristupanju.

2. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje od strane članica navedenih u stavku 1. ovog članka do 30. lipnja 1974. godine, u glavnom sjedištu Vijeća u Bruxellesu. Nakon toga će biti otvorena za njihovo pristupanje.

3. Svaka je ugovorna strana u trenutku potpisivanja, ratifikacije ili pristupanja ovoj Konvenciji obvezna točno odrediti koji, ako postoji, od posebnih priloga ili njegovih poglavlja prihvaća. Ona može naknadno obavijestiti depozitara da prihvaća jedan ili više posebnih priloga ili njegovih poglavlja.

4. Ugovorne strane koje prihvaćaju bilo koji novi poseban prilog ili novo poglavlje posebnog priloga obavješćuju depozitara u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

5. (a) Svaka carinska ili gospodarska unija može postati, u skladu sa stavkom 1., 2. i 3. ovog članka, ugovorna strana ove Konvencije. Takva carinska ili gospodarska unija obavješćuje depozitara o svojoj nadležnosti u odnosu na pitanja uređena ovom Konvencijom. Takva carinska ili gospodarska unija također obavještava depozitara o svakoj značajnoj promjeni opsega njezinih nadležnosti.

(b) Carinska ili gospodarska unija, koja je ugovorna strana ove Konvencije, u pitanjima iz svoje nadležnosti, u svoje vlastito ime ostvaruje svoja prava i ispunjava obveze koje ova Konvencija daje članicama takve unije, a koje su ugovorne strane ove Konvencije. U tom slučaju, članice takve unije nemaju pravo zasebno ostvarivati ta prava, uključujući njihovo pravo na glasovanje.

Članak 9.

1. Svaka ugovorna strana koja ratificira ovu Konvenciju ili joj pristupi, vezana je svim izmjenama ove Konvencije, uključujući Opći prilog, koje su stupile na snagu na dan polaganja njezine isprave o ratifikaciji ili pristupu.

2. Svaka ugovorna strana koja prihvati poseban prilog ili njegova poglavlja vezana je svakom izmjenom normi sadržanih u tom posebnom prilogu ili poglavlju, koje su stupile na snagu na dan kada je ta ugovorna strana obavijestila depozitara o svom prihvatu. Svaka ugovorna strana koja prihvati poseban prilog ili njegova poglavlja vezana je svakom izmjenom preporučenih praksi sadržanih u tom posebnom prilogu ili poglavlju, koja je stupila na snagu na dan kada je ta ugovorna strana obavijestila depozitara o svom prihvatu, osim ako ne stavi rezervu u odnosu na jednu ili više navedenih preporučenih praksi u skladu s člankom 12. ove Konvencije.

Primjena Konvencije

Članak 10.

1. Svaka se ugovorna strana može, u vrijeme potpisivanja ove Konvencije, bez rezerve ratifikacije ili bez polaganja isprave o ratifikaciji ili pristupu, ili u svakom trenutku nakon tog izjaviti, putem obavijesti upućene depozitaru, da ovu Konvenciju proširuje na čitavo područje ili jedno od područja za čije je međunarodne odnose odgovorna. Takva obavijest proizvodi učinak tri mjeseca od datuma primitka od strane depozitara. Međutim, ova se Konvencija ne primjenjuje na područja koja su u toj obavijesti navedena prije nego što ova Konvencija stupi na snagu za ugovornu stranu na koju se navedeno odnosi.

2. Svaka ugovorna strana koja je dostavila obavijest sukladno stavku 1. ovog članka proširujući ovu Konvenciju na bilo koje područje za čije je međunarodne odnose odgovorna, može, u skladu s postupkom navedenim u članku 19. ove Konvencije, obavijestiti depozitara da se ova Konvencija više ne primjenjuje na dotično područje.

Članak 11.

Za potrebe primjene ove Konvencije carinska ili gospodarska unija koja je ugovorna strana obavješćuje glavnog tajnika Vijeća o područjima koja čine carinsku ili gospodarsku uniju, te da se ta područja trebaju smatrati jedinstvenim područjem.

Prihvataj odredaba i rezervi

Članak 12.

1. Sve su ugovorne strane vezane Općim prilogom.

2. Ugovorna strana može prihvatiti jedan ili više posebnih priloga ili jedno ili više njegovih poglavlja. Ugovorna strana koja prihvati poseban prilog ili njegovo poglavlje (poglavlja) vezana je svima u njima sadržanim normama. Ugovorna strana koja prihvati poseban prilog ili njegovo poglavlje (poglavlja) vezana je svim preporučenim praksama sadržanim u njima, osim ako u vrijeme prihvata ili u svakom trenutku nakon tog ne obavijesti depozitara o preporučenoj praksi (praksama) u vezi kojih stavlja rezervu, navodeći postojeće razlike između odredaba svog nacionalnog zakonodavstva i odredaba preporučene prakse (praksi). Svaka ugovorna strana koja je stavila rezerve može ih u svakom trenutku povući, u cijelosti ili djelomično, tako što će depozitaru poslati obavijest u kojoj navodi točan datum od kojeg takvo povlačenje proizvodi učinak.

3. Svaka ugovorna strana koja je vezana posebnim prilogom ili njegovim poglavljem (poglavljima) razmatra mogućnost povlačenja svih rezervi na preporučene prakse koje je stavila pod uvjetima navedenim u stavku 2. i obavješćuje glavnog tajnika Vijeća o rezultatima tog razmatranja na kraju svakog trogodišnjeg razdoblja, počevši od dana stupanja Konvencije

na snagu za tu ugovornu stranu, navodeći odredbe svog nacionalnog zakonodavstva koje su, po njezinom mišljenju, protivne povlačenju rezervi.

Provedba odredaba

Članak 13.

1. Svaka ugovorna strana provodi norme navedene u Općem prilogu te u posebnom (posebnim) prilogu (prilozima) ili njegovom poglavlju (poglavljima) koje je prihvatila unutar 36 mjeseci nakon što su takav prilog (prilozi) i poglavlje (poglavlja) stupili na snagu za tu ugovornu stranu.

2. Svaka ugovorna strana primjenjuje prijelazne norme navedene u Općem prilogu u roku od 60 mjeseci od datuma kada je Opći prilog stupio na snagu za tu ugovornu stranu.

3. Svaka ugovorna strana provodi preporučenu praksu navedenu u posebnom (posebnim) prilogu (prilozima) ili njegovom poglavlju (poglavljima) koje je prihvatila unutar 36 mjeseci nakon što su navedeni poseban prilog (prilozi) ili njihovo poglavlje (poglavlja) stupili na snagu za tu ugovornu stranu, osim ako nije stavila rezervu na jednu ili više tih preporučenih praksi.

4. (a) U slučajevima kada je razdoblje navedeno u stavku 1. ili 2. ovog članka u praksi nedovoljno da bi jedna od ugovornih strana provela odredbe Općeg priloga, takva ugovorna strana može zatražiti Upravni odbor, prije isteka razdoblja navedenog u stavku 1. i 2. ovog članka, da joj osigura produžetak tog razdoblja. Prilikom podnošenja zahtjeva, ugovorna je strana obvezna navesti odredbu (odredbe) Općeg priloga u vezi kojih traži produženje razdoblja, kao i razloge podnošenja takvog zahtjeva.

(b) U iznimnim okolnostima, Upravni odbor može odlučiti da odobri takvo produženje. Svaka odluka Upravnog odbora kojom se odobrava takvo produženje sadržava navode o iznimnim okolnostima koje opravdavaju njezino donošenje, pri čemu produženje ne može ni u kojem slučaju trajati duže od jedne godine. Po isteku tako produženog razdoblja, ugovorna strana obavješćuje depozitara o provedbi odredaba zbog kojih je produženje i bilo odobreno.

Rješavanje sporova

Članak 14.

1. Svaki spor koji je nastao između dviju ili više ugovornih strana u vezi tumačenja ili primjene ove Konvencije rješava se, što je moguće više, međusobnim pregovorima između njih.

2. Svaki spor koji nije riješen pregovorima, ugovorne strane koje su u sporu prosljeđuju Upravnom odboru koji potom razmatra spor i donosi preporuke za njegovo rješavanje.

3. Ugovorne strane koje su u sporu mogu se unaprijed usuglasiti da preporuke Upravnog odbora prihvaćaju kao obvezujuće.

Izmjene Konvencije

Članak 15.

1. Tekst svake izmjene Konvencije koju Upravni odbor preporučiti ugovornim strankama u skladu s člankom 6. stavkom 5. točkom (a) alinejama i. i ii., glavni tajnik Vijeća dostavlja svim ugovornim stranama i onim članicama Vijeća koje nisu ugovorne strane.

2. Izmjene osnovnog dijela Konvencije stupaju na snagu za sve ugovorne strane dvanaest mjeseci nakon polaganja isprave o prihvatu od strane onih ugovornih strana koje su prisutne na sjednici Upravnog odbora tijekom koje su ove izmjene bile preporučene, pod uvjetom da nijedna ugovorna strana nije uložila prigovor unutar razdoblja od dvanaest mjeseci od datuma kada je dostavila navedene izmjene.

3. Svaka preporučena izmjena Općeg priloga ili posebnih priloga, odnosno njihovih poglavlja smatra se prihvaćenom šest mjeseci od datuma kada je preporučena izmjena dostavljena ugovornim stranama, osim ako:

(a) prigovor je uložila ugovorna strana, ili u slučaju posebnog priloga ili poglavlja, ona ugovorna strana koja je vezana tim posebnim prilogom, odnosno poglavljem; ili

(b) ugovorna strana obavijesti glavnog tajnika Vijeća da, iako namjerava prihvatiti preporučenu izmjenu, još nisu ispunjeni potrebni uvjeti za takav prihvata.

4. Ako ugovorna strana dostavi glavnom tajniku Vijeća obavijest kako je predviđeno stavkom 3. točkom (b) ovog članka, ona može, dok ne obavijesti glavnog tajnika Vijeća o svom prihvatu preporučene izmjene, podnijeti prigovor na ovu izmjenu unutar razdoblja od osamnaest mjeseci nakon isteka šestomjesečnog razdoblja iz stavka 3. ovog članka.

5. Ako je prigovor na preporučenu izmjenu priopćen u skladu s uvjetima navedenim u stavku 3. točki (a) ili stavku 4. ovog članka, izmjena se neće smatrati prihvaćenom te neće tvoriti nikakav učinak.

6. Ako neka ugovorna stranka uputi obavijest u skladu sa stavkom 3. točkom (b) ovog članka, izmjena će se smatrati prihvaćenom na raniji od sljedeća dva datuma:

(a) datum s kojim su sve ugovorne strane, koje su poslale takve obavijesti, obavijestile glavnog tajnika Vijeća o svom prihvatu preporučene izmjene, pod uvjetom da, ako su svi prihvatili bili objavljeni prije isteka šestomjesečnog razdoblja navedenog u stavku 3. ovog članka, taj će se datum smatrati datumom isteka spomenutog šestomjesečnog razdoblja;

(b) datum isteka razdoblja od osamnaest mjeseci navedenog u stavku 4. ovog članka.

7. Svaka izmjena Općeg priloga ili posebnih priloga, odnosno njihovih poglavlja koja se smatra prihvaćenom stupa na snagu šest mjeseci nakon datuma s kojim se smatra prihvaćenom, ili, ako je u preporučenoj izmjeni određeno drugačije razdoblje, s istekom tog razdoblja nakon datuma s kojim se smatra prihvaćenom.

8. Glavni je tajnik Vijeća obavezan, u najkraćem mogućem roku, obavijestiti ugovorne strane ove Konvencije o svakom prigovoru na preporučenu izmjenu, koji je dostavljen u skladu sa stavkom 3. točkom (a) ovog članka, te o bilo kojoj obavijesti primljenoj u skladu sa stavkom 3. točkom (b) ovog članka. Glavni tajnik Vijeća također nakon tog obavješćuje ugovorne stranke o tome, stavlja li ugovorna stranka ili stranke koje su uputile takvu obavijest prigovor na preporučenu izmjenu, ili je prihvaćaju.

Članak 16.

1. Neovisno o postupku izmjene utvrđenim člankom 15. ove Konvencije, Upravni odbor može u skladu s člankom 6. odlučiti izmijeniti svaku od preporučenih praksi ili uključiti nove preporučene prakse u neki od posebnih priloga ili njegovih poglavlja. Glavni tajnik Vijeća poziva svaku ugovornu stranu da sudjeluje u razmatranjima Upravnoga odbora. Tekst svake od tih izmjena ili novih preporučenih praksi o kojemu se tako odluči glavni tajnik Vijeća dostavlja ugovornim stranama i onim članicama Vijeća koje nisu ugovorne strane ove Konvencije.

2. Svaka izmjena ili uključivanje novih preporučenih praksi o kojima se odlučilo u skladu sa stavkom 1. ovog članka stupa na snagu šest mjeseci nakon što ih je glavni tajnik Vijeća dostavio. Svaka ugovorna strana koja je vezana posebnim prilogom ili njegovim poglavljem koji je predmet takve izmjene ili uključivanja novih preporučenih praksi smatra se da je prihvatila takve izmjene ili nove preporučene prakse, ako ne stavi rezervu na način naveden u članku 12. ove Konvencije.

Trajanje pristupa

Članak 17.

1. Ova Konvencija ima neograničeno trajanje, ali je svaka ugovorna strana može otkazati u bilo kojem trenutku nakon datuma njezinog stupanja na snagu sukladno njezinom članku 18.

2. Otkazivanje se priopćava ispravom u pisanom obliku, položenom kod depozitara.

3. Otkazivanje proizvodi učinak šest mjeseci nakon što depozitar primi ispravu o otkazivanju.

4. Odredbe stavka 2. i 3. ovog članka također se primjenjuju i s obzirom na posebne priloge ili njihova poglavlja, za koje svaka ugovorna strana može povući svoj pristanak u bilo kojem trenutku nakon datuma njihovog stupanja na snagu.

5. Za svaku ugovornu stranu koja povuče svoj pristanak na Opći prilog, smatra se da je otkazala Konvenciju. U tom se slučaju također primjenjuju odredbe stavka 2. i 3.

POGLAVLJE V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Stupanje Konvencije na snagu

Članak 18.

1. Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon što pet zasebnih jedinica navedenih u stavku 1. i 5. članka 8. potpiše Konvenciju bez rezerve ratifikacije ili položi svoje isprave o ratifikaciji ili pristupu.

2. Ova Konvencija stupa na snagu za svaku ugovornu stranu tri mjeseca nakon što je obavijestila o svojem prihvatu sukladno odredbama članka 8.

3. Svaki poseban prilog ili njegovo poglavlje stupa na snagu tri mjeseca nakon što pet ugovornih strana prihvati taj poseban prilog ili njegovo poglavlje.

4. Nakon stupanja na snagu bilo kojeg posebnog priloga ili njegovog poglavlja sukladno stavku 3. ovog članka, taj poseban prilog ili njegovo poglavlje stupa na snagu za svaku ugovornu stranu tri mjeseca nakon što je obavijestila o svom prihvatanju. Međutim, niti jedan poseban prilog ili njegovo poglavlje neće za ugovornu stranu stupiti na snagu prije no što za tu ugovornu stranu stupa na snagu ova Konvencija.

Depozitar Konvencije

Članak 19.

1. Ova Konvencija, svi potpisi sa ili bez rezerve ratifikacije i sve isprave o ratifikaciji ili pristupu polažu se kod glavnog tajnika Vijeća.

2. Depozitar je obvezan:

- (a) primati i čuvati izvorne tekstove ove Konvencije;
- (b) pripremati ovjerene preslike izvornih tekstova ove Konvencije te ih slati ugovornim stranama i onim članicama Vijeća koje nisu ugovorne strane, kao i glavnom tajniku Ujedinjenih naroda;

(c) primiti svaki potpis sa ili bez rezerve ratifikacije, isprave o ratifikaciji ili pristupu ovoj Konvenciji te primiti i čuvati svaku ispravu, obavijest ili priopćenje koje se na nju odnosi;

(d) provjeriti je li potpis ili svaka isprava, obavijest ili priopćenje koje se odnosi na ovu Konvenciju u valjanom i utvrđenom obliku te, ako je potrebno, ukazati na to pitanje ugovornoj strani na koju se navedeno odnosi;

(e) obavijestiti ugovorne strane, one članice Vijeća koje nisu ugovorne strane i glavnog tajnika Ujedinjenih naroda o:

- potpisima, ratifikacijama, pristupima i prihvatanjima priloga i poglavlja sukladno članku 8. ove Konvencije,
- novim poglavljima Općeg priloga i novim posebnim prilozima ili njihovim poglavljima koje Upravni odbor odluči preporučiti za uključivanje u ovu Konvenciju,
- datumu stupanja na snagu ove Konvencije, Općeg priloga i svakog od posebnih priloga ili njihovih poglavlja u skladu s člankom 18. ove Konvencije,
- primljenim obavijestima sukladno člancima 8., 10., 11., 12. i 13. ove Konvencije,
- povlačenjima prihvata priloga/poglavlja od strane ugovornih strana,
- otkazivanjima sukladno članku 17. ove Konvencije, i
- svim prihvaćenim izmjenama u skladu s člankom 15. ove Konvencije, te datumu njihovog stupanja na snagu.

3. U slučaju bilo kakvih razlika koje bi se mogle pojaviti između ugovorne strane i depozitara u vezi obavljanja njegovih funkcija, depozitar ili navedena ugovorna stranaukazuju na to pitanje ostalim ugovornim stranama i potpisnicama ili, ovisno o slučaju, Upravnom odboru Vijeća.

Registracija i vjerodostojni tekstovi

Članak 20.

U skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ova se Konvencija registrira u Tajništvu Ujedinjenih naroda na zahtjev glavnog tajnika Vijeća.

U potvrdu toga, dolje potpisani, valjano ovlašteni za to, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Kyotu, osamnaestog dana mjeseca svibnja tisuću-devetstotinasedamdesetitreće godine, na engleskom i francuskom jeziku, s time da su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom izvorniku koji će biti pohranjen kod glavnog tajnika Vijeća koji će ovjerene preslike dostaviti svim tijelima iz stavka 1. članka 8. ove Konvencije.

Dodatak II. Prilogu I.

OPĆI PRILOG

SADRŽAJ

	<i>Stranica</i>
Poglavlje 1.: Opća načela	32
Poglavlje 2.: Definicije	32
Poglavlje 3.: Carinjenje i ostale carinske formalnosti	33
Poglavlje 4.: Carine i porezi	38
(A) Procjena, ubiranje i plaćanje carina i poreza	38
(B) Odgođeno plaćanje carina i poreza	39
(C) Povrat carine i poreza	40
Poglavlje 5.: Osiguranje	40
Poglavlje 6.: Carinska kontrola	41
Poglavlje 7.: Primjena informacijske tehnologije	42
Poglavlje 8.: Odnos između carinske službe i trećih osoba	42
Poglavlje 9.: Podaci, rješenja i odluke koje ispostavlja carina	43
(A) Podaci općeg karaktera	43
(B) Posebni podaci	43
(C) Razmatranje žalbe	43
Poglavlje 10.: Žalbe u carinskim predmetima	43
(A) Pravo na žalbu	43
(B) Oblik i sadržaj žalbe	44
(C) Razmatranje žalbe	44

POGLAVLJE 1.

OPĆA NAČELA

1.1. Norma

Definicije, norme i prijelazne norme u ovom Prilogu primjenjuju se na carinske postupke i prakse navedene u ovom Prilogu, te na postupke i prakse iz posebnih priloga, u onoj mjeri u kojoj se oni primjenjuju.

1.2. Norma

Uvjeti koji trebaju biti ispunjeni i carinske formalnosti koje treba obaviti za postupke i prakse navedene u ovom Prilogu i u posebnim priložima utvrđuju se nacionalnim zakonodavstvom i trebaju biti što je moguće jednostavniji.

1.3. Norma

Carina uspostavlja i održava formalne savjetodavne odnose s trgovinom da bi povećala suradnju i olakšala sudjelovanje prilikom pronalaženja najučinkovitijih metoda rada, primjerenih nacionalnim propisima i međunarodnim sporazumima.

POGLAVLJE 2.

DEFINICIJE

U smislu priloga ove Konvencije:

E1./F23.	Pojam „žalba” znači aktivnost kojom osoba na koju izravno utječe odluka ili propust carine, a koja se time smatra oštećenom, traži svoje pravo pred nadležnim tijelom;
E2./F19.	Pojam „procjena carine i poreza” znači određivanje iznosa naplativih carina i poreza;
E3./F4.	Pojam „knjigovodstvena kontrola” znači mjere kojima carina provjerava točnost i vjerodostojnost deklaracija pregledom odgovarajućih knjiga, evidencija, poslovnih sustava i trgovačkih podataka koje vode one osobe na koje se navedeno odnosi;
E4./F15.	Pojam „provjera robne deklaracije” znači aktivnosti koje carina poduzima kako bi utvrdila je li robna deklaracija ispravno napravljena i ispunjavaju li potrebne dokazne isprave propisane uvjete;
E5./F9.	Pojam „carinjenje” znači ispunjenje carinskih formalnosti potrebnih kako bi se roba mogla pustiti u domaću uporabu, izvesti ili staviti pod neki drugi carinski postupak;
E6./F10.	Pojam „carina” znači državna služba odgovorna za provođenje carinskih propisa i ubiranje carina i poreza, a koja je također odgovorna za primjenu drugih zakona i propisa koji se odnose na uvoz, izvoz, kretanje ili skladištenje robe;
E7./F3.	Pojam „carinska kontrola” znači mjere koje carina primjenjuje kako bi se osigurala pravilna primjena carinskih propisa;
E8./F11.	Pojam „carine” znači carine propisane carinskom tarifom, kojoj roba podliježe prilikom ulaza ili izlaza iz carinskog područja;
E9./F16.	Pojam „carinske formalnosti” znači sve aktivnosti koje trebaju obaviti osobe na koje se navedeno odnosi i carina radi pravilne primjene carinskih propisa;
E10./F18.	Pojam „carinski propisi” znači zakonske i regulatorne odredbe koje se odnose na uvoz, izvoz, prijevoz ili skladištenje robe, čija je primjena i provedba posebna zadaća carine, kao i sve propise koje carina donosi na temelju svojih zakonskih ovlasti;
E11./F2.	Pojam „carinarnica” znači carinska upravna jedinica nadležna za izvršenje carinskih formalnosti, te prostori ili druge prostore koje su ovlaštene vlasti odobrile u navedene svrhe;
E12./F25.	Pojam „carinsko područje” znači područje na kojem se primjenjuju carinski propisi ugovorne strane;
E13./F6.	Pojam „odluka” znači pojedinačni akt kojim carina odlučuje o predmetu koji se odnosi na carinske propise;

E14./F7.	Pojam „deklarant” znači svaka osoba koja je izradila robnu deklaraciju ili u čije je ime takva deklaracija izrađena;
E15./F5.	Pojam „datum dospijeaća” znači datum na koji dospijeva plaćanje carine i poreza;
E16./F12.	Pojam „carine i porezi” znači uvozne carine i poreze i/ili izvozne carine i poreze;
E17./F27.	Pojam „pregled robe” znači fizički pregled robe od strane carine zbog utvrđivanja je li priroda, podrijetlo, kakvoća, količina i vrijednost robe u skladu s podacima navedenim u robnoj deklaraciji;
E18./F13.	Pojam „izvozne carine i porezi” znači carine i sve druge carine, poreze ili namet koji se ubiru na ili u vezi s izvozom robe, ne uključujući plaćanja, koja su u iznosu određenim ograničena prema približnim troškovima usluga, ili koje carin ubire u korist nekog drugog državnog tijela;
E19./F8.	Pojam „robna deklaracija” znači izjava, podnesena na način koji je propisala carina, a kojom osobe na koje se navedeno odnosi stavljaju do znanja da se na tu robu treba primijeniti carinski postupak te navode podatke koje carina zahtijeva za njegovu primjenu;
E20./F14.	Pojam „uvozne carine i porezi” znači carine i sve druge carine, poreze ili nameti koji se ubiru na ili u vezi s uvozom robe, ne uključujući plaćanja, koja su u iznosu ograničena prema približnim troškovima usluga, ili koje carina ubire u korist nekog drugog državnog tijela;
E21./F1.	Pojam „uzajamna upravna pomoć” znači aktivnosti koje carinska uprava obavlja u ime ili u suradnji s drugim carinskim upravama radi ispravne primjene carinskih propisa, te sprečavanja, istraživanja i suzbijanja carinskih prekršaja;
E22./F21.	Pojam „propust” znači propust carine da u razumnom roku o pitanju koje joj je uredno podneseno, donese odluku koja se od nje zahtijeva na temelju carinskih propisa;
E23./F22.	Pojam „osoba” znači fizička i pravna osoba, osim ako se kontekstom ne odredi drugačije;
E24./F20.	Pojam „puštanje robe” znači aktivnost kojom carina dopušta da se roba koja je podvrgnuta carinjenju stavi na raspolaganje osobi na koju se odnosi;
E25./F24.	Pojam „povrat” znači vraćanje, u cijelosti ili djelomično, iznosa carine i poreza plaćenih na robu, te otpust, u cijelosti ili djelomično, iznosa carine i poreza na robu koji još nije plaćen;
E26./F17.	Pojam „osiguranje” znači ono što osigurava, na zadovoljstvo carine, da će se obveza prema carini ispuniti. Osiguranje se opisuje kao „opće”, ako osigurava da se iz njega mogu ispuniti obveze nastale u nekoliko navrata;
E27./F26.	Pojam „treća osoba” znači svaka osoba koja radi izravno s carinom, za i u ime druge osobe, u vezi uvoza, izvoza, prijevoza ili skladištenja robe.

POGLAVLJE 3.

CARINJENJE I OSTALE CARINSKE FORMALNOSTI

Nadležne carinarnice

3.1. Norma

Carina određuje carinarnice u kojima se roba može podnositi i cariniti. U određivanju nadležnosti i razmjesta ovih carinarnica te njihovog radnog vremena trebaju se uzeti u obzir oni čimbenici koji posebno uključuju zahtjeve trgovine.

3.2. Norma

Na zahtjev osobe na koju se navedeno odnosi i iz razloga koje carina smatra opravdanim, ona je obvezna, ovisno o raspoloživosti sredstava, izvršiti one aktivnosti propisane u smislu carinskog postupka i praksi izvan određenog radnog vremena ili na mjestu udaljenom od carinarnice. Svi troškovi koje naplaćuje carina ograničeni su prema približnim troškovima usluga.

3.3. Norma

U slučajevima kada su carinarnice smještene na uobičajenim graničnim prijelazima, dotične carinske uprave na koje se navedeno odnosi usklađuju radno vrijeme i nadležnost tih carinarnica.

3.4. Prijelazna norma

Na uobičajenim graničnim prijelazima, carinske uprave na koje se navedeno odnosi obavljaju zajednički nadzor, kad god je to moguće.

3.5. Prijelazna norma

U slučajevima kada carina namjerava osnovati novu carinarnicu ili postojeću carinarnicu pretvoriti u uobičajeni granični prijelaz obvezna je, kad god je to moguće, surađivati s carinom susjedne zemlje kako bi osnovale takvu, jednu do druge, carinarnicu čime bi olakšale zajedničke kontrole.

Deklarant

(a) *Osobe koje imaju pravo djelovati kao deklaranti*

3.6. Norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje uvjete pod kojima osoba ima pravo djelovati kao deklarant.

3.7. Norma

Svaka osoba koja ima pravo raspolagati robom ovlaštena je da djeluje kao deklarant.

(b) *Odgovornosti deklaranta*

3.8. Norma

Deklarant se smatra odgovornim carini za točnost podataka navedenih u robnoj deklaraciji te za plaćanje carine i poreza.

(c) *Prava deklaranta*

3.9. Norma

Prije podnošenja robne deklaracije, deklarantu se, pod uvjetima koje je utvrdila carina, odobrava:

(a) provjera robe; i

(b) uzimanje uzoraka.

3.10. Norma

Carina ne zahtijeva zasebnu robnu deklaraciju koja bi se odnosila na uzorke za koje je odobreno da se uzmu pod carinskim nadzorom, pod uvjetom da su ovi uzorci uključeni u robnu deklaraciju koja se odnosi na relevantnu pošiljku.

Robna deklaracija

(a) *Oblik i sadržaj robne deklaracije*

3.11. Norma

Sadržaj robne deklaracije propisuje carina. Format papira na kojem je otisnuta robna deklaracija usklađen je s predloškom koji su ispostavili Ujedinjeni narodi.

Za automatizirane postupke carinjenja, format robne deklaracije podnesen elektronički temelji se na međunarodnim normama za elektroničku razmjenu podataka, kako je to propisano u Preporukama o informacijskoj tehnologiji Vijeća za carinsku suradnju.

3.12. Norma

Carina ograničava podatke koji su potrebni u robnoj deklaraciji samo na one pojedinosti, koje se smatraju potrebnima za procjenu i ubiranje carine i poreza, za potrebe statistike i primjenu carinskih propisa.

3.13. Norma

U slučajevima kada deklarant, iz razloga koje carina smatra opravdanim, ne raspolaže svim podacima potrebnim za izradu robne deklaracije, dopušta mu se da podnese privremenu ili nepotpunu robnu deklaraciju, pod uvjetom da sadrži pojedinosti koje carina smatra neophodnim, dok je deklarant obavezan preuzeti obvezu njezinog dopunjavanja unutar određenog razdoblja.

3.14. Norma

Ako carina evidentira privremenu ili nepotpunu robnu deklaraciju, postupak tarifiranja koji se primjenjuje na robu ne razlikuje se od onog koji bi bio primijenjen, da je već u početku bila podnijeta potpuna i ispravna robna deklaracija.

Puštanje robe u promet se ne odgađa, pod uvjetom da su obavljena sva potrebna osiguranja kako bi se zajamčilo ubiranje svih primjenjivih carina i poreza.

3.15. Norma

Carina zahtijeva podnošenje izvornika robne deklaracije i samo najmanji potreban broj preslika.

(b) Dokazne isprave koje se prilažu uz robnu deklaraciju

3.16. Norma

Kao priloge robnoj deklaraciji, carina zahtijeva samo one isprave koje su potrebne da bi se omogućila kontrola provedbe te kako bi se jamčila usklađenost sa svim zahtjevima u vezi s primjenom carinskih propisa.

3.17. Norma

U slučajevima kada se uz robnu deklaraciju ne mogu priložiti određene dokazne isprave iz razloga koje carina smatra opravdanim, ona odobrava podnošenje tih isprava unutar određenog razdoblja.

3.18. Prijelazna norma

Carina dopušta podnošenje dokaznih isprava elektroničkim putem.

3.19. Norma

Carina ne zahtijeva prijevod pojedinosti iz dokaznih isprava, osim kada je to potrebno radi obrade robne deklaracije.

Podnošenje, evidentiranje i provjera robne deklaracije

3.20. Norma

Carina dopušta podnošenje robne deklaracije u svakoj carinarnici koja je za to određena.

3.21. Prijelazna norma

Carina dopušta podnošenje robne deklaracije elektroničkim putem.

3.22. Norma

Robna se deklaracija podnosi tijekom radnih sati koje odredi carina.

3.23. Norma

U slučajevima kada nacionalno zakonodavstvo utvrđuje vremenski rok za podnošenje robne deklaracije, dopušteno vrijeme treba biti dostatno da se deklarantu omogući dopunjavanje robne deklaracije i pribavljanje potrebnih dokaznih isprava.

3.24. Norma

Na zahtjev deklaranta te iz razloga koje carina smatra opravdanima, carina produžuje propisani vremenski rok za podnošenje robne deklaracije.

3.25. Norma

Nacionalno zakonodavstvo donosi odredbe za podnošenje, evidentiranje ili provjeru robne deklaracije i dokaznih isprava prije dospjeća robe.

3.26. Norma

Ako carina ne može evidentirati robnu deklaraciju, obvezna je deklarantu navesti razloge za to.

3.27. Norma

Carina dopušta deklarantu da izmijeni već podnesenu robnu deklaraciju, pod uvjetom da je zahtjev za navedeno primljen prije nego što je započela provjera robne deklaracije ili pregled robe.

3.28. Prijelazna norma

Carina dopušta deklarantu da izmijeni robnu deklaraciju kada je zahtjev za navedeno primljen nakon što je provjera robne deklaracije već započela, ako razloge koje navodi deklarant carina smatra opravdanima.

3.29. Prijelazna norma

Deklarantu je dopušteno da povuče robnu deklaraciju i zahtjeva drugi carinski postupak pod uvjetom da je takav zahtjev podnijet carini prije nego što je roba stavljena na raspolaganje te ako razloge koje navodi deklarant carina smatra opravdanima.

3.30. Norma

Provjera robne deklaracije obavlja se u isto vrijeme ili što je prije moguće nakon što je robna deklaracija evidentirana.

3.31. Norma

U smislu provjere robne deklaracije, carina poduzima samo one aktivnosti koje smatra bitnim kako bi se osigurala usklađenost s carinskim propisima.

Posebni postupci za ovlaštene osobe

3.32. Prijelazna norma

Za ovlaštene osobe koje ispunjavaju kriterije koje je utvrdila carina, uključujući i posjedovanje odgovarajuće evidencije o udovoljavanju zahtjevima carine kao i zadovoljavajući sustav vođenja svoje trgovačke evidencije, carina osigurava:

- stavljanje robe na raspolaganje nakon podnošenja minimalnih podataka potrebnih za utvrđivanje robe, te odobrava naknadno ispunjavanje konačne robne deklaracije,
- carinjenje robe u deklarantovim prostorijama ili na drugom mjestu koje odobri carina,
- i, dodatno, u mogućoj mjeri, druge posebne postupke kao što su:
 - dopuštanje jedne robne deklaracije za sve uvoze ili izvoze unutar zadanog razdoblja u slučajevima kada ista osoba učestalo uvozi ili izvozi robu,
 - uporabu trgovačke evidencije ovlaštene osobe kako bi sama ocijenila svoje carinske i porezne obveze i, po potrebi, osigurala udovoljavanje ostalim zahtjevima carine,
 - dopuštanje podnošenja robne deklaracije unošenjem u evidenciju ovlaštene osobe za koju naknadno treba podnijeti dodatnu robnu deklaraciju.

Pregled robe

(a) *Vrijeme potrebno za pregled robe*

3.33. Norma

Kada carina odluči da se deklarirana roba treba pregledati, taj se pregled obavlja, što je prije moguće nakon što se evidentira robna deklaracija.

3.34. Norma

Prilikom planiranja pregleda, prednost se daje pregledu živih životinja i kvarljive robe, kao i druge robe koje carina prihvaća kao hitnu.

3.35. Prijelazna norma

Ako i druga nadležna tijela trebaju pregledati robu koju je carina također planirala pregledati, carina je obvezna osigurati da se navedeni pregledi usklade i, po mogućnosti, obave u isto vrijeme.

(b) *Prisutnost deklaranta prilikom pregleda robe*

3.36. Norma

Carina razmatra zahtjev deklaranta da bude prisutan ili zastupljen tijekom pregleda robe. Takvi se zahtjevi odobravaju ako ne postoje izvanredne okolnosti.

3.37. Norma

Ako to smatra korisnim, carina može zahtijevati da deklarant bude prisutan ili zastupljen tijekom pregleda robe kako bi joj pružio svu pomoć potrebnu za olakšavanje pregleda.

(c) *Uzimanje uzoraka od strane carine*

3.38. Norma

Uzorci se uzimaju samo kad carina to smatra potrebnim da bi utvrdila tarifni opis i/ili vrijednost deklarirane robe ili da bi osigurala primjenu ostalih odredaba nacionalnog zakonodavstva. Uzeti uzorci trebaju biti što je moguće manji.

Pogreške

3.39. Norma

Carina ne nameće teže kazne za pogreške kod kojih se uvjeri da su te greške nastale nepažnjom i da nije postojala namjera prijevare ili svjesnog nehaja. U slučajevima kada smatra potrebnim obeshrabiliti ponavljanje takvih grešaka, može nametnuti kaznu, ali ne veću nego što je potrebno za tu svrhu.

Puštanje robe

3.40. Norma

Deklarirana se roba pušta na raspolaganje čim carina izvrši njezin pregled ili odluči da roba neće biti pregledana, pod uvjetom da:

- nije pronađen nikakav prekršaj,
- pribavljene su dozvole za uvoz ili izvoz ili bilo koje druge zatražene isprave,
- stečene su sve dozvole koje se odnose na postupak na koji se navedeno odnosi, i
- plaćene su sve carine i porezi ili poduzeta je odgovarajuća aktivnost kako bi se osiguralo njihovo ubiranje.

3.41. Norma

Ako carina smatra da će deklarant naknadno ispuniti sve formalnosti s obzirom na carinjenje, ona pušta robu na raspolaganje pod uvjetima da deklarant podnese trgovačku ili službenu ispravu koja je carini prihvatljiva jer pruža osnovne podatke o pošiljci na koju se navedeno odnosi, te pod uvjetom da je položio osiguranje za ubiranje svih primjenjivih carina i poreza.

3.42. Norma

Ako carina odluči da će zahtijevati laboratorijsku analizu uzoraka, detaljne tehničke dokumente ili savjet stručnjaka, ona pušta robu na raspolaganje i prije no što su poznati rezultati takve analize, pod uvjetom da je položeno svako zahtijevano osiguranje te pod uvjetom da se ne radi o robi koja je predmet zabrana ili ograničenja.

3.43. Norma

Kad je otkriven prekršaj, carina ne čeka na završetak upravnog ili sudskog postupka prije puštanja robe, pod uvjetom da roba ne podliježe konfiskaciji ili zapljeni ili da neće biti potrebna kao dokaz u nekom kasnijem postupanju, te pod uvjetom da deklarant plati carinu i porez te položi osiguranje kako bi osigurao ubiranje svih dodatnih carina i poreza, kao i sankcija koje bi se mogle nametnuti.

Ustupanje ili uništenje robe

3.44. Norma

Ako roba još nije puštena u domaću uporabu ili je stavljena pod drugi carinski postupak, pod uvjetom da nije otkriven nikakav prekršaj, od osobe na koju se navedeno odnosi neće se zahtijevati plaćanje carine i poreza ili će imati pravo na njihov povrat:

- kad je, na njezin zahtjev, takva roba ustupljena državi ili uništena ili učinjena komercijalno bezvrijednom prilikom carinske kontrole, ako tako odluči carina. Sve troškove vezane za to snosi osoba na koju se navedeno odnosi,
- kad je takva roba uništena ili nepovratno izgubljena u slučaju nezgode ili *force majeure*, pod uvjetom da je takvo uništenje ili gubitak utvrđen na način koji je za carinu prihvatljiv,
- kod manjka uzrokovanog prirodom robe, ako je takav manjak utvrđen na način koji je za carinu prihvatljiv.

Svaki otpad ili ostaci preostali nakon uništenja, ako se puštaju u domaću uporabu ili se izvozi, podliježu plaćanju carina i poreza koji bi se primijenili na takav otpad ili ostatke, da su u takvom stanju bili uvezeni ili izvezeni.

3.45. Prijelazna norma

Kad carina prodaje robu koja nije bila deklarirana unutar odobrenog razdoblja ili ne može biti puštena iako nije bio otkriven nikakav prekršaj, prihodi ostvareni od prodaje, nakon odbitka carine, poreza i svih ostalih davanja i nastalih troškova, predaju se onim osobama koje ih imaju pravo preuzeti ili se, ako to nije moguće, predaju određeno vrijeme njima na raspolaganje.

POGLAVLJE 4.

CARINE I POREZI

A. Procjena, ubiranje i plaćanje carina i poreza

4.1. Norma

Nacionalno zakonodavstvo utvrđuje okolnosti pod kojima nastaje obveza plaćanja carine i poreza.

4.2. Norma

Vremensko razdoblje unutar kojeg se procjenjuju primjenjive carine i porezi određeno je nacionalnim zakonodavstvom. Procjena treba uslijediti što je prije moguće nakon što je podnesena carinska deklaracija ili je obveza nastala na drugi način.

4.3. Norma

Čimbenici na kojima se temelji procjena carina i poreza te uvjeti pod kojima su određeni predviđaju se nacionalnim zakonodavstvom.

4.4. Norma

Stope carina i poreza trebaju se navesti u službenim novinama.

4.5. Norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje vremensku točku koja se uzima u obzir u smislu određivanja stopa carina i poreza.

4.6. Norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje metode koje se mogu koristiti za plaćanje carina i poreza.

4.7. Norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje osobu (osobe) odgovornu (odgovorne) za plaćanje carina i poreza.

4.8. Norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje datum dospijea i mjesto na kojem se plaćanje treba izvršiti.

4.9. Norma

Kad nacionalno zakonodavstvo odredi da datum dospijea može biti i nakon podnošenja robe, taj datum treba biti najmanje deset dana nakon puštanja robe. Za razdoblje između datuma puštanja na raspolaganje i datuma dospijea ne naplaćuje se kamata.

4.10. Norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje vremensko razdoblje unutar kojeg carina može poduzeti zakonske radnje za ubiranje carina i poreza koji nisu plaćeni do datuma dospijea.

4.11. Norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje kamatnu stopu koja se obračunava na iznose carina i poreza nepodmirenih do datuma dospijea, kao i uvjete za primjenu takve kamate.

4.12. Norma

Kada su carina i porez plaćeni, uplatitelju se ispostavlja potvrda kao dokaz o plaćanju, osim ako ne postoji neka druga evidencija koja služi kao dokaz o plaćanju.

4.13. Prijelazna norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje minimalnu vrijednost i/ili minimalni iznos carine i poreza ispod kojeg se carine i porezi ne ubiru.

4.14. Norma

Ako carina utvrdi da će pogreške u robnoj deklaraciji ili u obračunu carine i poreza uzrokovati ili su uzrokovale ubiranje ili utjerivanje iznosa carine i poreza koji su manji nego što je naplativo zakonom, ona ispravlja pogreške i ubire manje plaćeni iznos. Međutim, ako je iznos o kojem se radi manji od minimalnog iznosa određenog nacionalnim zakonodavstvom, carina ne ubire ili utjeruje taj iznos.

B. Odgođeno plaćanje carina i poreza

4.15. Norma

U slučajevima kada nacionalno zakonodavstvo omogućuje odgođeno plaćanje carina i poreza, ono određuje i uvjete pod kojima se takva mogućnost odobrava.

4.16. Norma

Odgođeno se plaćanje odobrava bez obračunavanja kamata u onoj mjeri koja je moguća.

4.17. Norma

Vremensko razdoblje za odgođeno plaćanje carine i poreza iznosi najmanje četrnaest dana.

C. Povrat carina i poreza

4.18. Norma

Povrat se odobrava u onim slučajevima kada se utvrdi da su carina i porez previše obračunati kao rezultat pogreške nastale u njihovoj procjeni.

4.19. Norma

Povrat se odobrava s obzirom na uvezenu ili izvezenu robu za koju je utvrđeno da je neispravna ili da na drugi način nije u skladu s dogovorenim osobinama u vrijeme uvoza ili izvoza, te se vraća dobavljaču ili drugoj osobi koju dobavljač odredi, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- roba nije bila obrađivana, popravljena ili upotrebljavana u zemlji uvoza, i ponovo se izvozi unutar razumnog vremena,
- roba nije bila obrađivana, popravljena ili upotrebljavana u zemlji u koju je bila izvezena, i ponovo se uvozi unutar razumnog vremena,

Međutim, uporaba robe neće spriječiti povrat ako je takva uporaba bila neizbježna kako bi se otkrila neispravnost ili druge okolnosti koje su uzrokovale ponovni izvoz ili ponovni uvoz robe.

Kao alternativa ponovnom izvozu ili ponovnom uvozu, roba se može ustupiti državi ili uništiti ili vratiti kao komercijalno bezvrijedna pod carinsku kontrolu, kako carina odluči. Takvo ustupanje ili uništenje neće uzrokovati nikakve troškove državi.

4.20. Prijelazna norma

U slučajevima kada carina odobri da se roba koja je isprva bila deklarirana za carinski postupak uz plaćanje carine i poreza može staviti pod drugi carinski postupak, izvršava se povrat svih obračunatih carina i poreza koji nadilazi iznos duga po novom postupku.

4.21. Norma

Odluke o zahtjevima za povrat dostavljaju se u pismenom obliku, bez prekomjernog odgađanja, osobama na koje se navedeno odnosi, dok se povrat previše naplaćenih iznosa izvršava u najkraćem mogućem roku nakon provjere zahtjeva.

4.22. Norma

U slučajevima kada carina utvrdi da je previsok iznos rezultat pogreške carine prilikom procjenjivanja carina i poreza, takav povrat treba imati prednost pred ostalima.

4.23. Norma

U slučajevima kada su utvrđena vremenska ograničenja izvan kojih se zahtjev za povrat neće prihvatiti, takva ograničenja trebaju trajati dovoljno dugo da bi se uzele u obzir različite okolnosti koje se odnose na svaki oblik slučaja u kojem se povrat može odobriti.

4.24. Norma

Povrat se ne odobrava ako je iznos o kojem se radi manji od minimalnog iznosa predviđenog nacionalnim zakonodavstvom.

POGLAVLJE 5.

OSIGURANJE

5.1. Norma

Nacionalno zakonodavstvo određuje slučajeve u kojima se zahtijeva osiguranje, te određuje oblike u kojima se osiguranje polaže.

5.2. Norma

Carina određuje iznos osiguranja.

5.3. Norma

Svakoj se osobi od koje se zahtijeva da položi osiguranje odobrava da sama odabere oblik osiguranja, pod uvjetom da je prihvatljiv carini.

5.4. Norma

U slučajevima kada nacionalno zakonodavstvo to omogućava, carina ne zahtijeva osiguranje ako je uvjerena da će obveze prema carini biti ispunjene.

5.5. Norma

Kad je osiguranje potrebno kako bi osiguralo da će obveze proizašle iz carinskog postupka biti ispunjene, carina prihvaća opće osiguranje, posebice od onih deklaratora koji redovito deklariraju robu u raznim carinarnicama unutar carinskog područja.

5.6. Norma

U slučajevima kada je osiguranje potrebno, iznos osiguranja koje se polaže treba biti što je moguće niži, te s obzirom na plaćanje carine i poreza ne prelazi ti potencijalno naplativi iznos.

5.7. Norma

Položeno osiguranje vraća se što je prije moguće nakon što carina utvrdi da se obvezama zbog kojih se osiguranje zahtijevalo udovoljilo u potpunosti.

POGLAVLJE 6.

CARINSKA KONTROLA

6.1. Norma

Predmet carinske kontrole je sva roba, uključujući i prijevozna sredstva, koja ulazi u ili napušta carinsko područje, bez obzira na to podliježe li carini i porezima.

6.2. Norma

Carinska se kontrola ograničava na ono što je potrebno kako bi se osigurala pravilna primjena carinskih propisa.

6.3. Norma

U primjeni carinske kontrole carina se koristi metodom smanjenja rizika.

6.4. Norma

Carina koristi metodu smanjenja rizika kako bi odredila koje će osobe i koja roba biti pregledane, uključujući i prijevozna sredstva, kao i opseg pregleda.

6.5. Norma

Carina usvaja strategiju mjerenja usklađenosti kao potporu metodi smanjenja rizika.

6.6. Norma

Sustavi carinske kontrole uključuju i knjigovodstvene kontrole.

6.7. Norma

Carina nastoji surađivati s drugim carinskim tijelima i nastoji zaključiti ugovore o uzajamnoj upravnoj pomoći kako bi povećala carinsku kontrolu.

6.8. Norma

Carina nastoji surađivati s trgovinom i nastoji zaključiti memorandume o razumijevanju kako bi povećala carinsku kontrolu.

6.9. Prijelazna norma

Carina koristi informacijsku tehnologiju i elektroničko trgovanje u najvećoj mogućoj mjeri kako bi povećala carinsku kontrolu.

6.10. Norma

Carina ocjenjuje komercijalne sustave trgovaca tamo gdje ti sustavi imaju utjecaja na carinska postupanja kako bi osigurala usklađenost sa zahtjevima carine.

POGLAVLJE 7.

PRIMJENA INFORMACIJSKE TEHNOLOGIJE

7.1. Norma

Carina primjenjuje informacijsku tehnologiju kao potporu carinskim aktivnostima kada je to isplativo i učinkovito, kako za carinu, tako i za trgovinu. Carina određuje uvjete za njezinu primjenu.

7.2. Norma

Prilikom uvođenja kompjuterskih aplikacija, carina koristi odgovarajuće međunarodno prihvaćene standarde.

7.3. Norma

Uvođenje informacijske tehnologije provodi se uz savjetovanje sa svim relevantnim strankama na koje se to izravno odnosi, i to u najvećoj mogućoj mjeri.

7.4. Norma

Novo ili izmijenjeno nacionalno zakonodavstvo osigurava sljedeće:

- elektroničke komercijalne metode kao alternativu zahtjevima za dokumentima izrađenim na papiru,
- metode provjere vjerodostojnosti elektroničkih dokumenata kao i onih izrađenih na papiru,
- pravo carine da zadrži podatke za vlastitu uporabu i da, prema potrebi, razmjenjuje takve podatke s ostalim carinskim upravama i svim drugim zakonski odobrenim stranama putem elektroničke komercijalne tehnike.

POGLAVLJE 8.

ODNOS IZMEĐU CARINE I TREĆIH OSOBA

8.1. Norma

Osobe na koje se to odnosi imaju mogućnost poslovanja s carinom izravno ili imenovanjem treće osobe da postupa u njihovo ime.

8.2. Norma

Nacionalno zakonodavstvo navodi uvjete pod kojima osoba može djelovati u ime druge osobe prilikom poslovanja s carinom i utvrđuje obveze trećih strana prema carini s obzirom na carine, poreze i bilo kakve nepravilnosti.

8.3. Norma

Carinske transakcije u kojima osoba na koju se navedeno odnosi odabere poslovanje u svoje ime neće dobiti tretman koji je manje povoljan niti će biti predmet strožih zahtjeva nego kod onih carinskih transakcija koje za osobu na koje se navedeno odnosi obavlja treća strana.

8.4. Norma

Osoba imenovana kao treća strana ima ista prava kao i osoba koja ju je imenovala u onim predmetima vezanim za poslovanje s carinom.

8.5. Norma

Carina osigurava trećim stranama da sudjeluju u njezinim službenim konzultacijama s trgovinom.

8.6. Norma

Carina navodi okolnosti pod kojima nije spremna poslovati s trećom stranom.

8.7. Norma

Carina je obvezna u pisanom obliku obavijestiti treću stranu o odluci da ne posluje s njom.

POGLAVLJE 9.

PODACI, RJEŠENJA I ODLUKE KOJE ISPOSTAVLJA CARINA**A. Podaci općeg karaktera**

9.1. Norma

Carina osigurava da su svi podaci općeg karaktera koje se odnose na carinske propise budu lako dostupni svakoj zainteresiranoj osobi.

9.2. Norma

Kad se podatak koji je učinjen dostupnim mora izmijeniti zbog promjena u carinskom zakonu, upravnim mjerama ili zahtjevima, carina je obvezna sve izmijenjene podatke učiniti dostupnima dovoljno rano od stupanja tih izmjena na snagu kako bi omogućila svim zainteresiranim osobama da ih uzmu u obzir, osim ako je prethodna obavijest isključena.

9.3. Prijelazna norma

Carina koristi informacijsku tehnologiju kako bi povećala pribavljanje podataka.

B. Posebni podaci

9.4. Norma

Na zahtjev zainteresirane osobe, carina je obvezna osigurati, što je moguće brže i točnije, podatke vezane za određena pitanja koja postavi zainteresirana osoba, a koji se odnose na carinske propise.

9.5. Norma

Carina ne dostavlja samo informacije koje se izričito zahtijevaju, već i sve druge podatke za koje smatra da bi ih zainteresirana osoba na koju se navedeno odnosi trebala znati.

9.6. Norma

Kad carina dostavlja informacije, obvezna je osigurati da iste ne otkrivaju pojedinosti osobne ili povjerljive prirode koje se tiču carine ili treće osobe, osim ako takvo razotkrivanje zahtijeva ili odobrava nacionalno zakonodavstvo.

9.7. Norma

Kad carina ne može dati besplatne podatke, svako je plaćanje ograničeno na približne troškove usluge.

C. Rješenja i odluke

9.8. Norma

Na pisani zahtjev osobe na koju se to odnosi, carina obavješćuje o svom rješenju u pisanom obliku unutar vremenskog razdoblja određenog nacionalnim zakonodavstvom. U slučajevima kada je rješenje nepovoljno za osobu na koju se odnosi, u njemu se navode razlozi za to, kao i upute o pravu na žalbu.

9.9. Norma

Carina ispostavlja obvezujuća mišljenja na zahtjev zainteresirane osobe, pod pretpostavkom da carina raspolaže svim podacima koje smatra potrebnim.

POGLAVLJE 10.

ŽALBE U CARINSKIM PREDMETIMA**A. Pravo na žalbu**

10.1. Norma

Nacionalno zakonodavstvo osigurava pravo na žalbu u carinskim predmetima.

10.2. Norma

Svaka osoba koja je izravno pogođena odlukom ili propustom carine ima pravo na žalbu.

10.3. Norma

Osobi koja je izravno pogođena rješenjem ili propustom carine, nakon što podnese zahtjev carini, navode se razlozi za donošenje takvog rješenja ili propusta unutar razdoblja utvrđenog nacionalnim zakonodavstvom. Navedeno može ili ne mora rezultirati žalbom.

10.4. Norma

Nacionalno zakonodavstvo omogućuje pravo žalbe carini kao prvostupanjskom tijelu.

10.5. Norma

Kada je žalba upućena carini odbijena, podnositelj žalbe ima pravo na podnošenje daljnje žalbe tijelu koje je neovisno o carinskoj upravi.

10.6. Norma

U slučaju najviše instance, podnositelj žalbe ima pravo na žalbu sudskom tijelu.

B. Oblik i sadržaj žalbe

10.7. Norma

Žalba se podnosi u pisanom obliku i sadržava razloge zbog kojih se podnosi.

10.8. Norma

Za podnošenje žalbe protiv odluke carine određuje se rok, koji treba biti takav da podnositelju žalbe omogući dovoljno vremena kako bi proučio osporavano rješenje navedeno u poglavlju 10.2. te kako bi pripremio žalbu.

10.9. Norma

U slučajevima kada se žalba podnosi carini, navedena služba ne zahtijeva automatski da se zajedno sa žalbom podnose dokazi koji idu u prilog žalbi, već se sukladno okolnostima dogovara razuman rok za podnošenje takvih dokaza.

C. Razmatranje žalbe

10.10. Norma

Carina donosi odluku o žalbi i obavješćuje podnositelja žalbe o njoj u pisanom obliku što je prije moguće.

10.11. Norma

U slučajevima kada je žalba carini odbijena, carina navodi razloge za to u pisanom obliku i savjetuje podnositelja žalbe o njegovom pravu na podnošenje daljnje žalbe upravnom ili neovisnom tijelu, kao i o roku za podnošenje takve žalbe.

10.12. Norma

U slučajevima kada je žalba dopuštena, carina je obvezna što prije postupiti prema odluci ili presudi neovisnog ili sudskog tijela, osim u slučajevima kad carina podnese žalbu protiv presude.

PRILOG II.

OBAVIJEST

Za potrebe članka 8. stavka 5. točke (a) Konvencije kako je izmijenjena Protokolom o izmjeni, Europska zajednica ovime izvješćuje depozitara Konvencije da je nadležna za sva pitanja koja regulira glavni tekst Konvencije i njezin Opći prilog, osim za pitanja koja ne ulaze pod njezinu isključivu izričitu ili prešutnu nadležnost kao što je propisano Ugovorom o osnivanju Europske zajednice kako je izmijenjen, i u okviru sekundarnog zakonodavstva Zajednice.

PRILOG III.

NOTIFIKACIJA

Za potrebe članka 11. izmijenjene Konvencije iz Kyota, Europska zajednica ovime obavješćuje glavnog tajnika Vijeća za carinsku suradnju, kao depozitara navedene Konvencije, da se carinsko područje Zajednice smatra jedinstvenim područjem koje obuhvaća:

- državno područje Kraljevine Belgije,
- državno područje Kraljevine Danske, izuzev otoka Faroe i Grenland,
- državno područje Savezne Republike Njemačke, izuzev otoka Heligoland i teritorija Büsingen (Ugovor od 23. studenoga 1964. između Savezne Republike Njemačke i Švicarske Konfederacije),
- državno područje Kraljevine Španjolske, izuzev Ceute i Melille,
- državno područje Helenske Republike,
- državno područje Francuske Republike, izuzev prekomorskih područja i Svetog Petra i Mikelona i Mayotte,
- državno područje Irske,
- državno područje Talijanske Republike, izuzev općina Livigno i Campione d'Italia i nacionalnih voda jezera Lugano između obale i političke granice područja između Ponte Tresa i Porto Ceresio,
- državno područje Velikog Vojvodstva Luksemburga,
- državno područje Kraljevine Nizozemske u Europi,
- državno područje Republike Austrije,
- državno područje Portugalske Republike,
- državno područje Republike Finske,
- državno područje Kraljevine Švedske,
- državno područje Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, i Kanalske otoke i otok Man.

Iako se nalazi izvan državnog područja Francuske, područje Kneževine Monako, kako je definirano Carinskom konvencijom potpisanom u Parizu 18. svibnja 1963. (Službeni list Republike Francuske od 27. rujna 1963., str. 8679.), na temelju ove Konvencije, smatra se dijelom carinskog područja Zajednice.

Carinsko područje Zajednice obuhvaća teritorijalno more, unutrašnje morske vode i zračni prostor navedenih država članica i državnih područja, izuzev teritorijalnog mora, unutrašnjih morskih voda i zračnog prostora onih područja koja ne čine dio carinskog područja Zajednice, kao što je prethodno navedeno.